

**EUROPOS SĄJUNGOS
TARYBA**

**Briuselis, 2008 m. lapkričio 19 d. (16.01)
(OR. en)**

**Tarpinstitucinė byla:
2008/0223 (COD)**

**15929/08
ADD 2**

**ENER 398
ENV 850
CODEC 1592**

PRIDEDAMAS PRANEŠIMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2008 m. lapkričio 17 d.
kam:	Generaliniam sekretoriui-vyriausiajam įgaliotiniui Javier SOLANA
Dalykas:	Komisijos tarnybų darbinis dokumentas – Pridedamas prie Pasiūlymo dėl direktyvos (2002/91/EB) dėl pastatų energinio naudingumo išdėstymo nauja redakcija = Poveikio vertinimo santrauka

Delegacijoms pridedamas Komisijos dokumentas SEC (2008) 2865.

Pridedama: SEC (2008) 2865

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 13.11.2008
SEC(2008) 2865

KOMISIJOS TARNYBŲ DARBINIS DOKUMENTAS

pridedamas prie

**PASIŪLYMO DIREKTYVĄ (2002/91/EB) DĖL PASTATŲ ENERGINIO
NAUDINGUMO IŠDĖSTYTI NAUJA REDAKCIJA**

POVEIKIO VERTINIMO SANTRAUKA

{COM(2008) 780 galutinis}
{SEC(2008) 2864}

POVEIKIO VERTINIMO SANTRAUKA

ES pastatų sektoriaus ir ES politikos tikslai

Gyvenamuosiuose ir komerciniuose pastatuose suvartojama didžiausia bendro galutinio ES suvartojamo energijos kiekio dalis – maždaug 40 % – ir su ta energija susijusi didžiausia išmetamo CO₂ kiekio dalis. Su pastatais susijusi veikla sudaro didelę ES ekonomikos dalį, t. y. atitinkamai apie 9 % ES BVP, ir šiame sektoriuje dirba 7–8 % visų ES dirbančiųjų. Ekonomiškai efektyvaus energijos taupymo potencialas yra didelis, o jį realizavus būtų galima gauti esminės ekonominės bei socialinės naudos ir būtų užtikrintas palankus poveikis aplinkai. Todėl ES pastatų sektorius gali būti labai reikšmingas užtikrinant ES ekonomikos augimą, siekiant energijos bei klimato politikos tikslų ir kartu padedant kelti gerovės lygį ir mažinti energijos sąskaitas, kurias turi apmokėti piliečiai. Energinis pastatų naudingumas – taip pat svarbi platesnės iniciatyvos siekti ES energijos ir klimato kaitos tikslų, kaip nustatyta Komisijos komunikate *Europos energetikos politika*¹, dalis.

ES teisės aktai

Iš šiuo metu taikomų pagrindinių ES priemonių Direktyva dėl pastatų energinio naudingumo (toliau – PEND) yra svarbiausia priemonė, kurioje numatytas holistinis efektyvaus energijos naudojimo pastatų sektoriuje metodas. Jis taikomas nustatant energijos poreikį patalpoms ir vandeniui šildyti, aušinimui, ventiliacijai ir apšvietimui.

Direktyvoje pateikiamos skirtingos reguliavimo priemonės (t. y. energinio naudingumo reikalavimai) ir informacinės priemonės (t. y. sertifikatai ir patikrinimai):

- valstybės narės turi nustatyti minimalius energinio naudingumo reikalavimus, taikomus naujiems pastatams ir dideliems esamiems pastatams, kurie yra kapitališkai renovuojami,
- valstybės narės turi nustatyti energinio naudingumo sertifikatų, kuriuose būtų pateikiama pastato energinio naudingumo informacija ir būtų nurodomos pastato tobulinimo galimybės, išdavimo tvarką. Sertifikatai galioja 10 metų ir jie turėtų būti pateikiami galimiams pirkėjams ir (arba) nuomininkams,
- valstybės narės įdiegia tvarką, pagal kurią vidutinės ir didelės šildymo bei oro kondicionavimo sistemos būtų reguliariai tikrinamos, kad būtų prižiūrimas ir tobulinamas jų energinis naudingumas. Valstybės narės gali rinktis alternatyvų būdą – rengti skatinimo kampanijas, jeigu valstybės narės įrodytų, kad šios kampanijos yra tiek pat veiksmingos kaip ir šildymo sistemų patikrinimai.

Direktyvoje nenustatomi konkretūs visoje ES taikomi lygiai, tačiau į ją įtrauktas reikalavimas, kad valstybės narės parengtų jos nuostatų įgyvendinimo tvarką. Be to, valstybės narės turi pačios parengti energinio pastatų naudingumo apskaičiavimo metodiką arba taikyti galiojančius Europos standartus ir jos turi užtikrinti, kad netrūktų kvalifikuotų ekspertų, gebančių atlikti sertifikavimą ir patikrinimus.

¹ COM(2007) 1.

Kol kas pagrindinis PEND poveikis yra tas, kad energinio pastatų naudingumo klausimas įtraukiamas į politines darbotvarkes, statybos įstatymus ir į jį atkreiptas piliečių dėmesys. Šios direktyvos įgyvendinimas – sunkus uždavinys kone visoms valstybėms narėms, tačiau šiuo metu 22 valstybės narės yra paskelbusios apie visišką jos nuostatų perkėlimą į nacionalinę teisę (tikrinama). Kelios valstybės narės pranešė, kad įgyvendinimui teko skirti palyginti nedaug lėšų, ir pabrėžė, jog taikant direktyvą pastatų sektoriuje energijos sutaupoma gerokai daugiau.

Ar reikia tolesnių veiksmų?

Nors pastatų sektoriuje jau imtasi tam tikrų veiksmų, didelės ekonomiškai efektyvaus energijos taupymo galimybės kol kas neišnaudojamos. Tokia padėtis susiklostė ne tik todėl, kad šis sektorius labai sudėtingas ir kad nepavyksta pašalinti rinkos trūkumų (pvz., ne visos išorės išlaidos įtraukiamos į energijos kainas, nuomininkų ir savininkų problemos, netiksli informacija ir pernelyg lėtas naujų ir novatoriškų technologijų diegimas), bet ir dėl dabartinės PEND redakcijos trūkumų ir nepakankamo užmojo įgyvendinant šią direktyvą.

Galimi alternatyvūs šių uždavinių sprendimai:

- panaikinti PEND ir pakeisti ją privalomos teisinės galios neturinčiomis politikos priemonėmis. Pasirinkus šią galimybę, reiktų imtis iniciatyvių ir ambicingų veiksmų, ir visos valstybės narės turėtų didelių sąnaudų,
- ankstesnės politikos tęsimas arba principas „nedaryti nieko daugiau“ nei šiuo metu taikomos priemonės, įskaitant nenutrūkstamą ir geresnį įgyvendinimą. Šiuo atveju nebūtų išnaudojamas kitas nei PEND potencialas, tačiau šios direktyvos visas potencialas taip pat nebūtų išnaudojamas,
- ES veiksmai, kurių imamasi taikant papildomas ir patobulintas dabartinės PEND priemonės.

Vertinant šias tris skirtingas politikos galimybes, daugiausiai prisidėti siekiant ES politikos tikslų būtų galima persvarstant PEND. Vienas iš būdų persvarstyti PEND – taisyti dabartines nuostatas nekeičiant principų ir esmės, bet gerokai padidinant jų veiksmingumą. Dėl to nuostatas būtų lengviau perkelti į nacionalinę teisę ir būtų paprasčiau suprasti siūlomus pakeitimus. Kartu būtų išnaudota daugiau galimybių ir gauta daugiau susijusios naudos. Ypač svarbu tęsti PEND įgyvendinimą.

Tačiau geriausias sprendimas – nuoseklus įvairių politikos priemonių naudojimas, taigi įgyvendinant PEND reikia ir kitų nereguliuojamojo pobūdžio priemonių, kurios savaime nėra pakankamos. Reikia teikti daugiau finansinių ir fiskalinių paskatų, daugiau informacijos, mokyti ekspertus ir susitarti dėl savanoriškų veiksmų. Privalomos teisinės galios neturinčios priemonės, jau nustatytos dabartinėje PEND, turėtų būti toliau tobulinamos.

ES teisė imtis šių veiksmų

Klimato kaita, energijos tiekimo saugumas ir aplinkos apsauga – uždaviniai kuriuos sprendžiant veiksmus privaloma koordinuoti ES lygiu. Minėtus uždavinius išspręsti iš dalies padėtų energijos vartojimo efektyvumas, ir šios srities priemonės, jau priimtos ES lygiu, patvirtina būtinybę imtis veiksmų Bendrijos lygiu.

Pastatų sektoriuje išmetama maždaug pusė CO₂ kiekio, kuriam netaikoma išmetamųjų teršalų leidimų prekybos sistema, ir šio sektoriaus išmetamą CO₂ kiekį galima gerokai sumažinti be jokių išlaidų arba tos išlaidos nebūtų didelės. Dėl pastatų sektoriui būdingų ypatybių energijos vartojimo efektyvumo didėjimo tempas yra nedidelis, o statybos produktai, įrenginiai ir su pastatais susijusios paslaugos sudaro didelę ES vidaus rinkos dalį. Be to, didėjant žmonių judumui ir gausėjant keliose ES šalyse veikiančių įmonių, panašiomis priemonėmis jiems būtų mažinama administracinė našta.

Energinio naudingumo tikslų reikiamu lygiu vienos valstybės narės pasiekti negali, todėl būtina imtis veiksmų Bendrijos lygiu, kad būtų suteikta galimybė vykdyti veiklą nacionaliniu lygiu ir kad ši veikla būtų remiama. Pagrindiniai galiojančios PEND aspektai jau buvo apsvaistyti atsižvelgiant į subsidiarumo ir proporcingumo principus 2002 m. priimant direktyvą, o praktika parodė, kad ši koncepcija tinkama.

Kaip būtų galima tobulinti PEND?

Atlikus poveikio vertinimą padaryta išvada, kad būtų galima patobulinti kelis PEND aspektus. Pirma, reikėtų pataisyti keletą dviprasmiškų formuluočių, antra, patobulinti kiekvieną iš pagrindinių galiojančios direktyvos ramsčių. Kiekvienam iš pagrindinių ramsčių nagrinėtos kelios galimybės, atsižvelgiant į jų ekonominį, socialinį poveikį ir poveikį aplinkai bei jų įtaką subsidiarumui ir proporcingumui.

Atliekant analizę naudota daug įvairių duomenų ir informacijos šaltinių, pvz., pradiniai PRIMES modelio duomenys, Energetikos ir transporto generalinio direktorato projektai, *Ecofys* parengtas BEAM modelis, daugiau kaip 35 tyrimai, įgyvendinant galiojančią PEND sukaupta patirtis ir valstybių narių bei suinteresuotųjų šalių pateikti pasiūlymai.

Aptartos pasirinkimo galimybės apima įvairias politikos priemones, taip pat nereguliuojamojo pobūdžio alternatyvas, kaip antai informacinio pobūdžio ir kitos teisinės galios neturinčios priemonės. Išskirtos penkios pagrindinės veiklos sritys:

Aiškumo ir paprastumo užtikrinimas

Be aiškumo ir paprastumo nebūtų įmanoma tinkamai įgyvendinti PEND. Šioje srityje reikia imtis šių dviejų pagrindinių veiksmų: i) aiškiau ir paprasčiau išdėstyti patį tekstą, ir ii) pasirinkti tinkamą teisinę formą (išdėstymas nauja redakcija arba dalinis pakeitimas).

A: ribinis 1000 m² dydžio plotas, kai esami pastatai kapitališkai renovuojami

Galiojančioje PEND nustatyta, kad tam tikrus energinio naudingumo reikalavimus turėtų atitikti tik didesnio kaip 1000 m² ploto esami pastatai, jei atliekama jų kapitalinė renovacija (jeigu investuojama suma viršija 25 % viso pastato vertės, išskyrus žemę, arba jeigu renovuojant pertvarkoma daugiau kaip 25 % pastato konstrukcijos); vadinasi, ši nuostata taikoma tik maždaug 29 % ES pastatų sektoriaus. Akivaizdu, kad energinio naudingumo priemonės geriausia taikyti, kai pastatas kapitališkai renovuojamas (maždaug kas 25–40 metų). Todėl papildomų investicijų poreikiai nedideli ir taupant energiją atsiperka per tų priemonių naudojimo laiką.

Nagrinėtos trys galimo PEND taikymo sritys išplėtimo galimybės:

A1 galimybė – ribinio dydžio mažinimas iki 500 m²,

A2 galimybė – ribinio dydžio mažinimas iki 200 m,

A3 galimybė – 1000 m² ribinio dydžio panaikinimas.

Kad ir koks būtų pasirinkimas, valstybės narės būtų atsakingos už energinio naudingumo reikalavimų nustatymą, o „kapitalinės renovacijos“ apibrėžtis išliktų.

Iš analizės matyti, kad daugiausia privalumų turi A3 galimybė.

B: Energinio naudingumo sertifikatai

Jau pagal galiojančią PEND privalomi sertifikatai gali būti tinkama priemonė, kurią pasitelkus įmanoma sukurti paklausa grindžiamą energiškai efektyvių pastatų rinką, nes pagal šiuos sertifikatus ūkio subjektai gali įvertinti sąnaudas, susijusias su energijos vartojimu ir efektyvumu. Tačiau dalis išduodamų sertifikatų iš tikrųjų neatitinka kokybės reikalavimų arba sudarant nekilnojamojo turto sandorius šie sertifikatai ne visada pateikiami. Dėl šių priežasčių tikrasis sertifikatų poveikis yra mažesnis.

B1 galimybė – sertifikatų kokybės ir atitikties reikalavimai. Siūloma reikalauti, kad valdžios institucijos arba akredituotos institucijos patikrintų atsitiktine tvarka atrinktų sertifikatų kokybę ir atitiktį pastatų energinio naudingumo kodeksams. Šiais patikrinimais būtų užtikrinama, kad sertifikatuose pateikiama informacija būtų geros kokybės ir patikima. Tikimasi, kad taip būtų skatinama renovuoti daugiau pastatų, todėl būtų sutaupyta daugiau energijos.

B2 galimybė – reikalavimas, kad sertifikato rekomenduojamos ekonomiškai efektyvios priemonės būtų įgyvendintos per nustatytą laikotarpį. Laikantis šio reikalavimo būtų sutaupyta daug energijos, tačiau šiuo atveju ES piliečiams ir verslui taip pat tektų didelė finansinė našta, nes priemonės nebūtų siejamos su kapitaline renovacija, taigi ši galimybė nepateisinama ES lygiu.

B3 galimybė – reikalavimas, kad reklamuojant nekilnojamąjį turtą ir (arba) rengiant nekilnojamojo turto sandorių dokumentus būtų įtraukiami sertifikatai. Šiuo atveju tektų pasirūpinti, kad pastato energinio naudingumo informacija būtų įtraukiama į nekilnojamojo turto sandorių reklaminę medžiagą (panašiai nurodomas naujų automobilių išmetamas CO₂ kiekis) ir kad sudarant kiekvieną sandorį būtų pateikiamas sertifikatas.

B4 galimybė – reikalavimas susieti sertifikatus su kitomis paramos arba atgrasymo priemonėmis. Siūloma, kad dėl finansinės paskatos padidėjęs pastato energinis naudingumas būtų įrodytas ar pagrįstas sertifikatu. Tai padėtų nekilnojamojo turto savininkams ir (arba) nuomininkams priimti pagrįstus sprendimus dėl savo investicijų ekonominio efektyvumo, ir kartu būtų įrodymas, kad investuotos lėšos iš tikrųjų padėjo sutaupyti energijos. Tačiau šis reikalavimas, ko gero, neatitiktų subsidiarumo principo, todėl galbūt tektų keisti direktyvos teisinį pagrindą.

Iš analizės matyti, kad B1 ir B3 galimybės galėtų gerokai padėti siekiant atitinkamų ES politikos tikslų. B4 galimybę taip pat būtų galima plėtoti, tačiau ne PEND taikymo srityje.

C: Šildymo ir oro kondicionavimo sistemų tikrinimas

Šios sistemos turi labai didelį energijos taupymo potencialą – būtų galima sutaupyti iki 40–60 % visos jų suvartojamos energijos. Šiuo metu PEND reikalaujama reguliaraus tikrinimo,

jeigu viršijami tam tikri ribiniai dydžiai, tačiau labai neaišku, kokie yra rezultatai. Be to, tikrinimų kokybė ne visada pakankama. Atsižvelgiant į šiuos dalykus apskaičiuota, kad taikant PEND nuostatas šioje srityje iki 2020 m. įmanoma sutaupyti tik 10 % energijos. Taigi tikrai išnaudojamos ne visos galimybės taupyti.

C1 galimybė – reikalavimas rengti šildymo ir oro kondicionavimo sistemų patikrinimo ataskaitas. Siūloma, kad nepriklausomas ekspertas parengtų patikrinimo ataskaitą, į kurią būtų įtrauktas šildymo ir (arba) vėsinimo sistemos energinio naudingumo vertinimas ir rekomendacijos šiai sistemai tobulinti, ir ši ataskaita būtų pateikta pastato savininkui. Įvedus ataskaitos reikalavimą galiojantys reikalavimai būtų iš esmės patobulinti, o vartotojams ji padėtų pasirinkti ekonomiškai efektyvius energijos taupymo būdus.

C2 galimybė – atitikties reikalavimai. Siūloma pradėti taikyti reikalavimą, kad būtų atliekami atsitiktine tvarką atrinktų patikrinimo ataskaitų įvairaus išsamumo lygio tikrinimai. Šia priemone būtų galima garantuoti, kad tikrinimai būtų atliekami reguliariai ir kad jie atitiktų tam tikrus kokybės reikalavimus.

Iš atliktos analizės matyti, kad daugiausia naudos duotų C1 ir C2 galimybės, jeigu jos būtų įgyvendinamos kartu.

D: Energinio naudingumo reikalavimai

Šiuo metu energinio naudingumo reikalavimus ir jų mastą atskirai nustato valstybės narės. Šie reikalavimai gerokai skiriasi visoje ES, net panašaus klimato zonose, ir didesnė valstybių narių dalis kol kas nesugeba užtikrinti sąnaudų atžvilgiu optimalių lygių. Valstybės narės taiko skirtingus apskaičiavimo metodus ir parametrus, todėl jas sunku palyginti tarpvalstybiniu mastu. Taigi Bendrijos lygiu imantis tolesnių skatinimo veiksmų būtų galima sutaupyti dar daugiau energijos.

D1 galimybė – energinio naudingumo reikalavimų nustatymas visoje ES. Jeigu būtų įgyvendintas šis pasiūlymas, reikėtų nustatyti konkrečius energinio naudingumo reikalavimų lygius. Taip būtų sudarytos sąlygos realizuoti didelį energijos taupymo potencialą, ūkio subjektams būtų lengviau vykdyti veiklą keliose valstybėse narėse ir būtų skatinama statybos medžiagų ir įrenginių vidaus rinkos plėtra. Tačiau nustatyti šiuos lygius būtų labai sunkus uždavinys, dėl kurio kiltų daug ginčų, ir tektų imtis labai aukšto ES lygio reguliavimo.

D2 galimybė – lyginamosios analizės metodo nustatymas. Į PEND pagrindinę metodiką, pagal kurią apskaičiuojami sąnaudų atžvilgiu optimalūs pastatų energinio naudingumo reikalavimų lygiai, pagal šią galimybę siūloma įtraukti lyginamosios analizės metodą. Šiuo metu galiojančios PEND nuostatos nebūtų keičiamos, o valstybės narės ir toliau turėtų pačios nustatyti lygius. Taikant lyginamosios analizės metodą būtų įmanoma aiškiai nustatyti, kad valstybė narė nepasiekia optimalių lygių, t. y. kiekvieną kartą taikant šias taisykles dėl pastatų prarandamos lėšos, kurios būtų sukaupotos taupant energiją. Tai teisinės galios neturinti priemonė, tačiau ją taikant būtų galima sukurti tam tikrą tarpusavio spaudimą, kuris visas valstybes nares galiausiai priverstų siekti optimalių, taigi ir gerokai aukštesnių lygių.

D3 galimybė – reikalavimas taikyti nuolatinio pastatų tobulinimo metodą, daugiausia dėmesio skiriant tiems pastatams, kurių savybės prasčiausios. Siūloma, kad valstybės narės turėtų parengti veiksmų planus, kaip padidinti prasčiausiomis savybėmis pasižyminčių pastatų energinį naudingumą ir atnaujinti daugiau tokių pastatų. Taikant šį metodą valstybės narės

turėtų didelių administracinių išlaidų, tai taip pat būtų sunki našta tų pastatų, kurių savybės prastos, savininkams.

D4 galimybė – visoje ES nustatyti pastatų, kuriuos eksploatuojant suvartojamas energijos kiekis ir išmetamas anglies dvideginio kiekis mažas arba lygus nuliui, reikalavimus ir (arba) pasyviųjų namų reikalavimus. Jeigu nuo tam tikros datos naujai statomiems pastatams būtų taikomi šie reikalavimai, būtų statomi labai aukštų eksploatacinių savybių pastatai ir būtų skatinama diegti naujoves. Tačiau dėl to padidėtų namų kainos, o papildomai investuotos lėšos, palyginti su sutaupyta energija, ne visada būtų susigrąžinamos, todėl gerokai didėtų našta nacionaliniams biudžetams ir piliečiams. Todėl būtų galima taikyti nuosaikesnį metodą, pagal kurį būtų nustatytas įpareigojimas parengti veiksmų planus, kuriuose valstybės narės paskelbtų savo įsipareigojimus siekti, kad būtų daugiau pastatų, kuriuos eksploatuojant būtų suvartojama mažai energijos ir išmetama mažai CO₂.

Iš analizės matyti, kad pasirinkus D2 galimybę būtų galima labai prisidėti užtikrinant sąnaudų atžvilgiu optimalius lygius. D3 galimybę galėtų rinktis tos valstybės narės, kurios imasi nacionalinių veiksmų, visų pirma susijusių su nacionaliniais energijos efektyvumo veiksmų planais. D4 galimybę būtų galima svarstyti kaip mažiau įpareigojančią priemonę, t. y. kaip nacionalinius veiksmų planus.

Viešojo sektoriaus – sektino pavyzdžio – vaidmenį siūloma stiprinti nustatant griežtesnius sertifikatų rodymo įpareigojimus ir taikant trumpesnius nei kitiems sektoriams terminus persvarstytoms nuostatomis įgyvendinti.

Išvados

Persvarsčius direktyvą galima tikėtis didelio teigiamo poveikio: būtų galima pasinaudoti didele pastatų sektoriuje iki šiol nepanaudotų galimybių dalimi, taip pat prisidėti realizuojant visą dabartinės PEND potencialą. Be to, būtų sukurta paprastesnė ir tobulesnė energijos taupymo sistema.

Mažiausias bendras poveikis, kuris būtų padarytas pasirinkus naudingiausias galimybes ir kurį buvo įmanoma kiekybiškai įvertinti, yra toks:

- iki 2020 m. kasmet būtų sutaupoma 60–80 Mtne energijos, t. y. galutinis energijos suvartojimas 2020 m. ES sumažėtų 5–6 %;
- iki 2020 m. kasmet į aplinką būtų išmetama 160–210 Mt mažiau CO₂, t. y. 4–5 % viso ES išmetamo CO₂ kiekio 2020 m.;
- iki 2020 m. būtų sukurta 280 000 (iki 450 000) naujų darbo vietų, daugiausia statybos sektoriuje, energijos vartojimo vertintojams, auditoriams ir šildymo bei oro kondicionavimo sistemų tikrintojams.

Nagrinėti su šiomis priemonėmis susiję investicijų poreikiai ir administracinės išlaidos yra santykinai nedideli, palyginti su nauda ir grąža. Pvz., jeigu visoje ES būtų atsisakyta ribinio 1000 m² dydžio, kapitalo sąnaudos per metus papildomai padidėtų 8 milijardais EUR, tačiau iki 2020 m. būtų sutaupyta 25 mlrd. EUR per metus išlaidų energijai, kartu būtų neigiamų CO₂ mažinimo sąnaudų.

Investicijų poreikiai visoje Europoje iš esmės skiriasi atsižvelgiant į socialines ir ekonomines sąlygas, pradinę nekilnojamojo turto būklę ir būtinos renovacijos tipą. ES piliečių investavimo

poreikiai yra nevienodi, t. y. tie, kurie kapitališkai renovuoja savo pastatus arba sudaro nekilnojamojo turto sandorius, turės papildomų išlaidų. Tačiau, kol nafta brangi, šios pradinės investicijos atsipirks didele grąža.

Bendra nauda visuomenei, nes vartojama mažiau energijos, o dėl to išmetama mažiau CO₂ ir mažėja priklausomybė nuo energijos importo, kuriamos naujos darbo vietos, ypač vietiniu ir regioniniu lygiu, gerėja žmonių sveikata ir didėja darbo našumas, gerokai viršija nagrinėtų priemonių sąnaudas.